

Resolució 558/2020, de 16 d'octubre**Número d'expedient de la reclamació:** 114/2020**Administració reclamada:** Ajuntament de Badalona**Informació reclamada:** Inspeccions sanitàries a locals d'alimentació.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: La notificació parcial de la informació es produeix el 10 de febrer, un cop passat àmpliament el termini per resoldre, i per tant, havent-se generat ja els efectes presumptament estimatoris derivats del silenci administratiu d'acord amb l'article 35.1 LTAIPBG. I escau, per tant, recordar que l'apreciació de les possibles causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació, com la complexitat de la tasca d'elaboració, s'ha de realitzar dins del termini per resoldre i que les inadmissions s'han de motivar i justificar en una resolució expressa, cosa que no s'ha produït, de manera que les al·legacions que conté l'informe del cap del Servei de Salut, que no revesteix forma de resolució ni indica vies de garantia, i que és extemporani al termini de resolució, no pot desvirtuar el sentit de la resolució presumpta produïda pel silenci de l'Ajuntament. Tampoc es pot considerar que pugui ser vàlida la finalització del procediment de sol·licitud amb la comunicació informal de la informació en substitució d'una resolució, ja que l'article 34.8 LTAIPBG estableix que només pot utilitzar-se aquesta via en cas d'estimació plena, i dins del mateix termini per resoldre. La desestimació parcial de la informació i la inadmissió parcial de la sol·licitud requeririen una resolució expressa i motivada (article 34.4.a LTAIPBG), de l'alcalde o l'òrgan en qui hagi delegat aquesta funció (article 32.b LTAIPBG) i notificada dins del termini d'un mes (article 33.3 LTAIPBG), i no complint cap d'aquests requisits legals, cal concloure que l'informe del cap del Servei de Salut notificat a la persona reclamant és incapaç jurídicament de limitar el dret d'accés de la persona reclamant prèviament estimat per acte presumpte, de vincular l'Ajuntament i de posar fi al procediment de sol·licitud d'accés a la informació. Discrepant del parer de l'APDCAT, vist que el seu informe no és vinculant per al sentit de la resolució de la GAIP, i en concordança amb les resolucions anteriors sobre el tema, la GAIP considera que no resulta d'aplicació al cas l'article 23 LTAIPBG, ja que la persona reclamant, ni demana dades personals, ni la informació demanada és relativa a la comissió d'infraccions administratives, si es té en compte la reducció de l'objecte acceptada durant el procediment. La invocació d'aquest límit relatiu als perjudicis econòmics i comercial està previst a la legislació estatal (article 14.1.h de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) però tanmateix no el reproduïx la llei catalana de transparència, que és l'aplicable al cas, si bé, aquesta Comissió ve interpretant des del seu Dictamen 1/2016 que pot ser ponderat i aplicat a Catalunya per la via de l'article 21.1.f LTAIPBG, que preveu que el dret d'accés pugi ser limitat si lesiona drets privats legítims. Doncs bé, aquesta legitimitat que ha de qualificar els drets privats que s'oposen al dret d'accés per fer-los prevalents a un dret d'accés a la informació reconegut de manera expansiva per l'article 18 LTAIPBG, és un element determinant per a l'aplicació del límit, de manera que resultaria adequat aplicar-lo si la difusió de la informació desvetllés secrets empresarials o si la informació sobre l'empresa s'utilitzés pels competidors per posicionar-se millor competitivament en detriment d'ella. En canvi, difícilment es podria justificar aplicar aquest límit perjudicant el dret d'accés si el perjudici econòmic o el dany reputacional deriva directament de la divulgació de la conducta infractora de l'empresari. D'altra banda, la ponderació de la protecció dels interessos econòmics i comercials invocada per l'informe del cap del Servei de Salut de l'Ajuntament de Badalona, haurà de tenir en compte, també i especialment, els interessos econòmics dels establiments que compleixen rigorosament amb

els requisits normatius per a la venda d'aliments, als què la difusió del resultat favorable de la inspecció beneficia i que es veurien perjudicats amb la desestimació de l'accés. En aquest punt, cal deixar palesa la voluntat de la Comissió de consultar i permetre participar en el procediment als gremis i organitzacions representatives de les persones físiques o jurídiques titulars dels establiments afectats per la sol·licitud, vista que el trasllat directe a cadascuna d'elles resultava inviable i inassumible, segons manifesta l'Ajuntament. Amb aquesta finalitat, la GAIP ha demanat a l'Ajuntament la identificació d'aquestes organitzacions i els ha traslladat la reclamació, emplaçant-les a fer arribar al·legacions en defensa dels drets o interessos dels seus representats. Però només s'ha rebut una al·legació, del Gremi d'Hotels de Barcelona, que no ha aportat cap element de valoració que pugui modificar el resultat de la ponderació genèrica aquí realitzada, i que ni tan sols ha manifestat el seu criteri, favorable o desfavorable, a l'accés (antecedent 14). Hi ha un interès públic inqüestionable en la protecció del dret a la informació de les persones consumidores en un àmbit tan sensible com ho és la salut alimentària. D'altra banda, a l'interès de la persona reclamant en obtenir la informació, considerant que és periodista, cal afegir-hi l'interès públic en la garantia del dret fonamental a obtenir i comunicar informació veraç (article 20.1.d CE). Resulta, per tant, justificat per a la finalitat de la transparència facilitar l'accés a informació que permeti avaluar l'actuació de l'Ajuntament en l'exercici de les seves competències inspectores de vigilància i control sanitari dels establiments minoristes que venen o distribueixen aliments, d'acord amb l'article 52 de la Llei de Salut Pública 18/2009, de 22 d'octubre, i la normativa local.

Paraules clau: Ajuntament. Periodista. Inspeccions. Salut alimentària. Sanitat. Reclamació contra silenci. Silenci administratiu. Estimació presumpta. Tasca complexa d'elaboració. Límits. Dades personals relatives a la comissió d'infraccions administratives. Interessos econòmics i comercials.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. L'11 de febrer de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 114/2020, presentada per una persona que té la condició de periodista contra l'Ajuntament de Badalona en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. La sol·licitud d'informació de la què aquest procediment porta causa va ser presentada el 21 de novembre de 2019 al registre electrònic del Ministeri d'Hisenda i Administració Pública, i va entrar a l'Ajuntament de Badalona el 26 de novembre. Es demanava obtenir de l'Ajuntament, en format obert, la informació següent: "els resultats detallats de totes i cada una de les inspeccions sanitàries i/o higièniques fetes en bars, restaurants, cafeteries, discoteques, pubs, clubs, menjadors, cafeteries i bars d'hospitals, clíniques i altres centres mèdics, centres públics, centres educatius (escoles, universitats, col·legis majors, instituts, guarderies...) i altres locals de restauració o alimentació de la ciutat (qualsevol tipus de local o lloc amb el seu epígraf d'activitat que l'ajuntament realitzi inspeccions higienico-sanitàries i que el local distribueixi menjar al consumidor final) entre

gener de 2016 i juny de 2019, ambdós mesos inclosos. Demano que la informació per a cada inspecció inclogui: tipus de local on s'ha fet (bar, restaurant, discoteca...), nom del local, epígrafs de l'activitat del local, data de la inspecció, direcció del local, any d'obertura del local, sobre què era la inspecció, si era programada o per què es realitzava sinó, resultat de la inspecció (favorable, favorable condicionat, desfavorable, suspens, aprovat...), les deficiències o incompliments trobats detallats tots ells en la categoria més concreta existent, la puntuació obtinguda en el sistema de valoració de les inspeccions municipals que es realitzen, el risc o freqüència amb què es categoritza aquest local per a futures inspeccions, si les inspeccions han proposat sancions a aquest local, si n'ha acabat havent i quines han estat (data, motiu i quantia). De la mateixa manera, sol·licito saber el nombre de locals tancats per l'Ajuntament, la data que es va tancar, el per què i el nom i direcció del local. Sol·licito també còpia del protocol d'inspecció d'aquest tipus de locals (bars, restaurants i altres locals de restauració) per part de l'Ajuntament. (...)”. Especifica que el format en què la informació li ha de ser lliurada és en format obert, tipus base de dades (.csv o .xls).

3. Per Resolució núm. 2019008972, la Tinent d'alcalde i regidora de Salut, Habitatge i Recursos Interns, estima la sol·licitud d'informació i requereix al Departament de Salut a que, en el termini de 10 dies, faciliti en format electrònic i de dades obertes, la informació relativa a les inspeccions dutes a terme en bars, restaurants i similars, des del gener del 2016 juny del 2019.
4. El 16 de gener de 2020 el cap del Servei de Salut de l'Ajuntament de Badalona emet un informe sobre la sol·licitud, el qual és notificat a la persona reclamant el 10 de febrer de 2020, que formula les consideracions següents: les competències municipals en matèria d'higiene i salubritat dels aliments es limita als de la restauració i comerç minorista, quedant fora d'aquestes les activitats prestades per a col·lectivitats; la tasca de documentació requerida per la sol·licitud d'informació de la persona reclamant és inabastable i suposaria el col·lapse que paralitzaria el funcionament ordinari del servei “per diverses raons, de les que destaca el gran volum de l'activitat realitzada respecte del que es demana informació d'aquest període, en concret, sobre 1776 establiments, amb diverses actuacions en molts d'ells dels quals s'han fet activitats de codificació i valoració del risc, notificacions i propostes i recomanacions de millora així com seguiment posterior”, i vist que “actualment, la informació sol·licitada només es podria extreure per establiment, una per una, i donat el volum, resulta evident que l'obtenció de les dades referides esdevé molt complexa i costosa”. D'altra banda, la informació que es vol obtenir conté informació relativa a la comissió d'infraccions administratives, les quals són dades personals especialment protegides, que requereixen el consentiment de les persones afectades o l'anonimització de la informació, i que tan el trasllat per a l'obtenció del consentiment, com

l'anonimització de la informació, atès el volum, resulta una tasca complexa d'elaboració prevista com a causa d'inadmissió per l'article 29.1.b LTAIPBG; la difusió de la informació sol·licitada afectaria també als interessos econòmics i comercials dels titulars dels establiments afectats. Finalment, fa constar que la difusió d'aquestes dades "podria interferir en els possibles expedients ja que permetria la identificació dels titulars de les activitats i afectar els seus interessos econòmics i comercials". I conclou facilitar accés parcial a la següent informació: "Entre gener de 2016 i juny de 2019 s'han programat i realitzat les visites necessàries per poder portar a terme la valoració del risc sanitari de 1776 establiments alimentaris del municipi de Badalona. D'aquests establiments valorats, 516 s'han classificat com de risc sanitari baix, 1107 com de risc sanitari mig i 153 com a risc sanitari alt. (Veure Taula annexa) nombre total de visites realitzades, classificades per sectors i per tres nivells de risc, així com el protocol per a la classificació i valoració dels establiments d'alimentació en funció del risc. En les visites de valoració realitzades també s'han portat a terme actuacions d'assessorament, in situ, sobre les condicions sanitàries aplicables segons el tipus d'establiment i s'informa i es fa formació sobre els models d'autocontrols i la seva correcta gestió. El resultat de la valoració s'ha complementat amb l'elaboració d'informes del seu resultat, individualitzat, on es posa en coneixement dels titulars dels establiments els seus resultats i les mesures de millora, si és el cas. Finalment, també s'aprofita per oferir l'accés a cursos de formació específica. Taula on es quantifiquen els tipus d'establiments censats i la valoració del risc de l'establiment de forma agregada per tipologia d'establiment i nivell de risc. S'adjunta, igualment, el Protocol per a la classificació i valoració dels establiments alimentaris en funció del risc per a la salut pública consensuat per la Diputació de Barcelona.

5. La persona reclamant motiva la reclamació en les consideracions següents: "l'Ajuntament, a més de resoldre la meva sol·licitud fora de termini, només m'entrega dades totals per tipus de local i el risc d'aquests, però no el desglossament per local i inspecció que jo sol·licitava, indicant el resultat de cada inspecció (deficiències i favorable o desfavorable, per exemple). Com ha resolt la GAIP en altres ocasions, com el cas de l'Ajuntament de Barcelona, hauria de facilitar-me allò que he demanat. I més quan és un cas en el que clarament preval l'interès públic i la rellevància de la salut pública per sobre de qualsevol límit. A més al·leguen una possible reelaboració, quan no és així. Han tardat uns mesos a facilitar-me unes dades sense quasi desglossament."
6. El 13 de febrer de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Badalona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la

Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà la Diputació en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.

7. El 13 de febrer de 2020 la GAIP comunica a la persona reclamant l'admissió a tràmit de la seva reclamació, li informa de la persona responsable de la seva tramitació i li proporciona informació de referència per si en vol fer el seguiment. El mateix escrit li informa de la seva obligació "d'informar puntualment a aquesta Comissió de qualsevol novetat que tingui incidència en les reclamacions que heu plantejat; en especial, heu de traslladar-nos immediatament les comunicacions de l'Administració relatives a la informació objecte de les vostres reclamacions que rebeu mentre duri la seva tramitació".
8. El 26 de febrer de 2020 l'Ajuntament de Badalona fa arribar a la Comissió l'informe jurídic i l'expedient sol·licitats. A l'informe jurídic manifesta que: "Cal considerar que la tasca de documentació requerida en la sol·licitud, en aquest moment resulta inabastable i suposaria un col·lapse paralitzant del funcionament ordinari del Servei de Salut de l'ajuntament, per diverses raons, de les que destaca el gran volum de l'activitat realitzada respecte del que es demana informació d'aquest període, en concret, sobre 1776 establiments dels quals s'han fet activitats de codificació i valoració del risc, notificacions i propostes i recomanacions de millora així com seguiment posterior i, actualment, la informació sol·licitada només es podria extreure per establiment, una per una, i donat el volum, resulta evident que l'obtenció de les dades referides esdevé molt complexa i costosa. "D'altra banda, cal considerar que la informació que es vol obtenir conté dades relatives a la comissió d'infraccions administratives les quals són dades personals especialment protegides. El tractament d'aquestes dades, referides a infraccions administratives, ha de comptar amb el consentiment de l'interessat. Per salvar aquesta previsió legal, s'hauria de donar trasllat a tots els afectats i obtenir el seu consentiment individualitzat, a la cessió de dades". I afirma que "l'elevat volum d'expedients que comprèn la sol·licitud impedeix el trasllat als tercers interessats, o la seva anonimització, per resultar una tasca complexa tal com està previst a l'article 29.1.b LTC". Considera, d'altra banda, que "l'accés a la informació requerida, amb el detall que es demana, pot interferir en els possibles expedients ja que permetria la identificació dels titulars de les activitats i afectar els seus interessos econòmics i comercials". I conclou: "sens perjudici de l'anterior, sí que és possible facilitar la següent informació, consistent en els protocols de valoració de risc utilitzats i les dades d'activitat total portades a terme durant aquest període. Entre gener de 2016 i juny de 2019 s'han programat i realitzat les visites necessàries per poder portar a terme la valoració del risc sanitari de 1776 establiments alimentaris del municipi de Badalona. D'aquestes establiments valorats, 516 s'han classificat com de risc sanitari baix, 1107 com de risc sanitari mig i 153 com a risc sanitari alt".

9. El 22 de juliol de 2020 es celebra la primera sessió de mediació la qual finalitza sense l'acord de les parts, en el transcurs de la sessió de mediació "el mediador puntualitza que segons les manifestacions de les dues parts no és possible arribar a un acord, atès que des de l'Ajuntament es considera que no poden donar dades singularitzades sense haver demanat abans la conformitat dels afectats, i per aquest motiu la Comissió demanarà un informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, per tal que s'hi pronunciï. D'altra banda, el reclamant no vol renunciar a accedir a les dades individualitzades per a cada establiment. Tenint en compte dues mediacions celebrades recentment en les quals l'objecte eren sol·licituds idèntiques a aquesta, el mediador proposa al reclamant que, si el seu interès a accedir a la informació és el mateix que en els altres casos esmentats, acoti la seva sol·licitud d'una manera més clara i simple, de forma semblant a les altres reclamacions".
10. El 24 de juliol de 2020 la persona reclamant concreta que dels camps demanats inicialment i del període demanat té interès en accedir a: "Em seria suficient amb: tipus d'establiment, nom de l'establiment, data de la inspecció, direcció de l'establiment, resultat de la inspecció (tal i com el categoritzin: favorable, favorable condicionat, desfavorable, suspens, aprovat... o indicació de si hi ha hagut incompliments o deficiències greus, lleus o no s'ha detectat cap) i les deficiències o incompliments trobats el més detallat possibles en les categories més concretes existents; és a dir, en quins assumptes o camps hi ha hagut els incompliments i en quins no. Aquestes dades si que serien el mínim que necessitaria (...)" Quant al període temporal de la informació, renuncia a les dades del 2016, que ja li han estat proporcionades per la Generalitat, i tot i que manifesta el seu interès en obtenir les del trienni 2017 al 2019, "més en un cas com aquest en el que havien promès entregar les dades i en el que m'havien estimat la petició en un primer moment", però per al cas que no pogués ser, es conformaria amb les del 2018 i 2019.
11. El 25 de juliol de 2020, i d'acord amb l'article 42.8 LTAIPBG, la GAIP demana informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) sobre l'adequació de l'accés reclamat a la normativa de protecció de dades personals, atès que l'Ajuntament de Badalona ha invocat la normativa de protecció de dades per oposar-se a l'accés. Seguidament, notifica a les parts la pròrroga que aquest fet comporta en la tramitació de la Reclamació, d'acord amb allò previst per l'article 42.9 LTAIPBG.
12. El 29 de juliol de 2020 la Comissió s'adreça a l'Ajuntament de Badalona per demanar-li que de conformitat amb l'article 34.1bis del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, que estableix el deure de les administracions públiques de col·laborar amb la Comissió, l'informe dels noms, el NIF i les adreces electròniques, dels gremis i entitats afectades per la sol·licitud de les què en tingui constància.

13. El 3 d'agost de 2020 l'APDCAT notifica l'informe jurídic sol·licitat i conclou: "la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la persona reclamant a la informació sol·licitada sobre inspeccions sanitàries realitzades per l'Ajuntament de Badalona entre gener de 2016 i juny de 2019 tret de la informació sobre el nom i adreça dels locals i establiments on s'hagin realitzat les actuacions o altra informació que permeti identificar per via indirecta les persones físiques titulars dels mateixos".
14. Entre els dies 31 de juliol i 18 d'agost la Comissió trasllada la reclamació al Gremi d'Hosteleria i Turisme del Barcelonès nord i Maresme Sud, al Gremi d'Hotelers de Barcelona, a la Federació de Gremis de Detallistes de Productes Alimentaris, al Gremi de Carnissers, Cansaladers, Xarcuters de Barcelona i Comarques, al Gremi Provincial de Detallistes de Fuites i Hortalisses de Barcelona, al Gremi Provincial de Distribuïdors i Alimentació de Barcelona, al Gremi de Carnissers, Xarcuters i Aviram, al Gremi d'Aviram, Ous i Caça, al Gremi de Carnissers, Xarcuters i Aviram de Barcelona i Comarques, al Gremi de Flequers, al Gremi de Peixaters de Catalunya, al Gremi de Restauració de Barcelona, al Gremi Artesà de Xurrers de Catalunya, al Gremi de Detallistes i Autoserveis d'Alimentació de Barcelona i Província, al Gremi de Detallistes de Productes Alimentissis i Associació de Concessionaris de Mercats, al Gremi d'Herbolari i Dietètica de Catalunya, al Gremi Intercomarcal d'Hosteleria, Restauració i Turisme i al Gremi de Pastissers de Barcelona, com a entitats representatives dels sectors afectats, per tal que puguin formular les al·legacions que considerin oportunes en defensa dels seus drets dins del termini de 10 dies. Seguidament, es comunica a les parts l'ampliació del termini per resoldre a les parts que en deriva.
15. El 7 d'agost de 2020 el Gremi d'Hotels de Barcelona fa arribar a la Comissió les al·legacions següents:

(...) "Primer. No disposem de la informació sol·licitada a la Diputació de Barcelona, als Ajuntaments de Badalona i L'Hospitalet de Llobregat i a l'Agència de Salut Pública de Catalunya i a al que és fa menció en la mateixa.

Segon.- Desconeixem l'interès del periodista a què es fa esmen amb relació a la seva sol·licitud d'informació i l'afectació que aquesta pugui tenir en els nostres agremiats, i, per tant, en aquest moment no podem fer al·legacions sobre aquesta qüestió donat que no en coneixem l'abast de la mateixa ni la finalitat de la sol·licitud podent-se produir la indefensió d'aquests (...)"

Cap altra entitat s'ha personat en el procediment fent al·legacions.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública i admissibilitat de la reclamació.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'accés a informació pública adreçada a una administració obligada per l'LTAIPBG (article 3.1 LTAIPBG).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits

enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 42 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

L'article 42.7 LTAIPBG disposa que la Comissió pot demanar els informes i dades que consideri necessaris per a fonamentar les seves Resolucions. Particularment, l'article 42.8 LTAIPBG preveu que, si la denegació de l'accés per part de l'Administració s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió haurà de sol·licitar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, que en tal cas tindrà caràcter preceptiu però que no és vinculant per al sentit de la resolució adoptada per la Comissió.

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

De conformitat amb el que disposa l'article 42.6 LTAIPBG, en no assolir-se acord en procediment de mediació, és procedent continuar la tramitació de la reclamació fins a la Resolució de la Comissió sobre el fons de la qüestió.

3. Sobre la reducció de l'objecte de la reclamació

La persona reclamant, a petició de la GAIP, ha revisat la informació inicialment sol·licitada i reclamada, vist que en la mediació l'Ajuntament va reiterar que no podia assumir la tasca d'elaborar-la sense paralitzar el servei. I, segons es desprèn de l'antecedent 9, n'ha fet una limitació molt considerable, acceptant, per a què li sigui reconegut almenys l'accés parcial a la informació, renunciar a que se li i informi de: l'any d'obertura del local; sobre què era la inspecció, si era programada o per què es realitzava; la puntuació obtinguda en el sistema de

valoració de les inspeccions municipals que es realitzen; el risc o freqüència amb què es categoritza aquest local per a futures inspeccions; si les inspeccions han proposat sancions a aquest local, si n'ha acabat havent i quines han estat (data, motiu i quantia); el nombre de locals tancats per l'Ajuntament, la data que es va tancar, el per què i el nom i direcció del local.

D'acord amb això, l'objecte de la reclamació queda reduït a la informació següent, que per a la finalitat de l'accés la persona reclamant qualifica com a imprescindible: obtenir desagregadament i per a cada inspecció sanitària i/o higiènica realitzada per l'Ajuntament a tota mena de locals o establiments públics de restauració o d'alimentació, o que distribueixi menjar al consumidor final, la següent informació:

- tipus d'establiment,
- nom de l'establiment,
- data de la inspecció,
- direcció de l'establiment,
- resultat de la inspecció (tal i com el categoritzin: favorable, favorable condicionat, desfavorable, suspens, aprovat... o indicació de si hi ha hagut incompliments o deficiències greus, lleus o no s'ha detectat cap) i les deficiències o incompliments trobats el més detallat possibles.

Quant a l'abast temporal de la informació sol·licitada, la persona reclamant renuncia a obtenir la informació del 2016, i acceptaria, si no es pogués donar el trienni 2017-2019, obtenir almenys el 2018 i 2019.

Aquesta reducció de l'objecte és admissible i no resulta incongruent amb la sol·licitud, ja que no planteja noves pretensions sobre les què l'administració no s'hagi pronunciat prèviament, sinó que simplement limita i cota el volum d'informació sol·licitada, i per tant, la reclamació s'entendrà acotada a aquesta informació i es pronunciarà sobre ella.

4. Sobre l'estimació de la sol·licitud i la invocació extemporània de la inadmissibilitat per tasca complexa d'elaboració.

La reclamació es presenta pel fet d'haver obtingut, el 10 de febrer, una informació molt parcial en relació amb la informació sol·licitada. La sol·licitud, segons consta a l'expedient remès per l'Ajuntament, va tenir entrada al registre de l'Ajuntament de Badalona el 26 de novembre, i aquesta és la data que inicia el còmput d'un mes per a resoldre-la, amb independència de la diligència amb què, internament, des del registre municipal es passi la sol·licitud a l'àrea competent per resoldre, que es produeix el 4 de desembre. No es pot considerar doncs, que

l'assignació de la sol·licitud des del registre de l'Ajuntament constitueixi un supòsit de derivació interna del 30.1 LTAIPBG.

En tot cas, la notificació parcial de la informació es produeix el 10 de febrer, un cop depassat àmpliament el termini legalment establert per resoldre i notificar la resolució d'un mes, i per tant, havent-se generat ja els efectes presumptament estimatoris derivats del silenci administratiu, d'acord amb l'article 35.1 LTAIPBG. I escau, per tant, recordar que l'apreciació de les possibles causes d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació, com la complexitat de la tasca d'elaboració, s'ha de realitzar dins del termini per resoldre i que les inadmissions s'han de motivar i justificar en una resolució expressa, cosa que no s'ha produït, de manera que les al·legacions que conté l'informe del cap del Servei de Salut, que no revesteix forma de resolució ni indica vies de garantia, i que és extemporani al termini de resolució, no pot desvirtuar el sentit de la resolució presumpta produïda pel silenci de l'Ajuntament. Per tant, la invocació de la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1 LTAIPBG no trenca la presumpció d'estimació generada pel silenci administratiu, sens perjudici de què que la concurrència d'algun límit a l'accés sí que pugui tenir efectes restrictius i comportar la desestimació presumpta per silenci d'aquella part de la informació que en quedi afectada (article 35.2 LTAIPBG), tal i com s'analitzarà en el FJ següent.

Val a dir, a més, que en aquest cas, l'estimació prèvia de la sol·licitud no sembla derivar només dels efectes del règim de silenci de l'article 35.1 LTAIPBG, sinó que, segons l'expedient remès per l'Ajuntament, s'hauria produït una resolució expressa de la sol·licitud, que no ha estat notificada a la persona reclamant, que hauria determinat la seva admissibilitat i estimació i que ordenava el lliurament de la informació al Servei de Salut. Així es desprèn de l'informe municipal, en el què es fa constar que mitjançant la Resolució núm. 2019008972 de la regidora de Salut, Habitatge i Recursos Interns, s'estima la sol·licitud, i que per encàrrec 24498, es trasllada aquesta resolució al Servei de Salut i se'l requereix a lliurar la informació ja estimada. En aquests termes, encara resultaria menys idònia la limitació de l'accés a la informació que es produeix per part de l'òrgan requerit per executar i lliurar la informació, no solament per extemporània, sinó perquè es tracta d'un mer informe del cap de l'àrea subordinada jeràrquicament a l'òrgan que ha resolt de forma expressa l'estimació de la sol·licitud, i per tant, no és un títol jurídic vàlid per imposar restriccions contràries al sentit de la resolució expressa estimatòria. Certament, és una pràctica recomanable comptar amb l'informe del servei que ha d'elaborar la informació per tal que l'òrgan competent per resoldre amb coneixement de causa, però la lògica del procediment mana que aquest informe que ha de facilitar la presa de decisió s'emeti prèviament a la decisió que ha d'adoptar l'òrgan competent, i no pas posteriorment a aquesta decisió i modificant-la. En tot cas, no consta a l'expedient aquesta resolució expressa núm. 2019008972, més enllà d'estar referida als antecedents de l'informe municipal, de manera que no pot ser avaluada directament per la Comissió, i vist que no va ser notificada a la

persona reclamant, no es pot considerar vàlida com a resolució expressa de la sol·licitud d'informació.

Tampoc es pot considerar que pugui ser vàlida la finalització del procediment de sol·licitud amb la comunicació informal de la informació en substitució d'una resolució, ja que l'article 34.8 LTAIPBG estableix que només pot utilitzar-se aquesta via en cas d'estimació plena, i dins del mateix termini per resoldre. La desestimació parcial de la informació i la inadmissió parcial de la sol·licitud requeririen una resolució expressa i motivada (article 34.4.a LTAIPBG), de l'alcalde o l'òrgan en qui hagi delegat aquesta funció (article 32.b LTAIPBG) i notificada dins del termini d'un mes (article 33.3 LTAIPBG), i no complint cap d'aquests requisits legals, cal concloure que l'informe del cap del Servei de Salut notificat a la persona reclamant és incapaç jurídicament de limitar el dret d'accés de la persona reclamant prèviament estimat per acte presumpte, de vincular l'Ajuntament i de posar fi al procediment de sol·licitud d'accés a la informació.

Per les raons exposades, la sol·licitud d'informació s'entén resolta per acte presumpte de l'Ajuntament, i el silenci tindrà l'efecte potencialment estimatori previst a l'article 35.1 LTAIPBG, tret que siguin d'aplicació al cas límits legals que puguin comportar-ne la desestimació parcial en la part afectada de la informació, d'acord amb l'article 35.2 LTAIPBG. I, d'acord amb els propis termes en què l'LTAIPBG regula el silenci administratiu, la invocació, un cop produït el silenci, de causes d'inadmissibilitat de l'article 29 LTAIPBG no pot limitar o revocar l'efecte presumptament estimatori del silenci.

5. Sobre l'aplicació de límits a l'accés

L'informe del cap del Servei de Salut notificat a la persona reclamant com a resposta impròpia de la seva sol·licitud d'informació, fa referència a l'eventual concurrència dels límits següents:

a) La protecció de dades personals:

S'al·lega en l'informe que es tracta de dades referides a la comissió d'infraccions i que són dades personals especialment protegides, el tractament de les quals requereix del consentiment de la persona afectada, i que obtenir aquest consentiment requeriria un trasllat complex, de la mateixa manera que ho seria anonimitzar la informació.

Cal tenir en compte, d'entrada, que la sol·licitud no demana dades de persones (no pregunta per la persona que explota el negoci, o la persona titular de l'establiment, que seria el responsable de la comissió de la infracció) sinó que demana la denominació comercial de l'establiment, que no sol coincidir amb el nom del titular.

Igualment, cal recordar que la normativa de protecció de dades personals s'aplica només a les persones físiques, no a les persones jurídiques, i habitualment els titulars dels establiments comercials són persones jurídiques. Per tant, fins i tot si fos aplicable el règim amb

consentiment invocat, només es podria aplicar a les persones físiques que en la informació a la què es demana accedir resultin identificades o identificables com a autores de la infracció administrativa.

Efectivament, aquest règim de consentiment per a l'accés a les dades personals a què fa referència l'Ajuntament és el previst a l'article 23 LTAIPBG per a les dades especialment protegides, entre les quals, la comissió d'infraccions administratives, i determina la desestimació de les sol·licituds d'informació en la què constin dades personals de persones físiques (identificades o identificables) relacionades amb la comissió d'infraccions administratives, tret que la persona afectada consisteixi.

Però l'aplicació de l'article 23 LTAIPBG a la reclamació, amb l'objecte determinat en el fonament jurídic 3, resulta forçada i injustificada per desestimar l'accés a la informació, per les raons següents:

- Des del punt de vista subjectiu, cal tenir en compte que només en quedaria afectada la informació sobre la comissió d'una infracció administrativa que pugui ser atribuïda a una persona física concreta. Per tant, si l'eventual infracció administrativa s'associa a una persona jurídica, no seria d'aplicació aquest límit, i tenint en compte que no es demana accedir al nom de la persona física responsable o titular del comerç, només es podria restringir l'accés per aquesta causa si de la informació efectivament sol·licitada en pogués resultar identificada inequívocament i sense un esforç desproporcionat una persona física com a responsable de la comissió d'una infracció administrativa. La informació sol·licitada és el nom comercial de l'establiment, i la seva ubicació. En el primer cas, el nom comercial no sol coincidir amb el nom del titular de l'establiment, de manera que per arribar a la persona física a la què, com a titular de l'establiment, se li pot imputar la infracció administrativa, caldria una identificació indirecta o derivada a través de la consulta de registre públics. I encara així, el més probable és que a través del nom de l'establiment, s'arribés a la denominació social de la persona jurídica titular de l'establiment, i no pas la identitat d'una persona física a qui fos atribuïble la comissió d'una infracció administrativa. En el cas del domicili, podria conduir a la identificabilitat de l'autor de la infracció en el cas que l'activitat comercial es presti en el domicili privat i per part de persona física. Són, doncs, casos excepcionals i limitats, que no justifiquen la desestimació total de la informació i que només trobarien justificació en l'article 23 LTAIPBG en el cas que la infracció l'hagi comès una persona física com a titular de l'establiment, i que pugui ser identificada indirectament pel nom de l'establiment o pel domicili on s'ubica sense un esforç desproporcionat.

- Però és que des del punt de vista objectiu, cal qüestionar que la informació sol·licitada faci referència a la comissió d'infraccions administratives, tenint en compte que la persona reclamant ha renunciat a conèixer si s'ha obert expedient sancionador o si s'ha imposat el

tancament del local. La informació sol·licitada (resultat de les actes d'inspecció) no conté la determinació d'infraccions administratives (que es fa amb la incoació de l'expedient sancionador) sinó la constatació de circumstàncies de fet que, en uns casos, determinarà que no existeix res a fer constar; en altres, pot fer constar recomanacions de millora sense que això pressuposi la vulneració de la normativa; i fins i tot en el cas que es facin constar eventuais incompliments de la normativa higienico-sanitària, no es pot parlar d'infracció administrativa fins que es formula el càrrec i s'incoa expedient sancionador, perquè podria ser perfectament, i sol ser l'habitual, que la deficiència fos esmenada després de la primera inspecció i no s'arribés a incoar el sancionador per infracció administrativa.

Pels motius exposats la GAIP considera que no és aplicable al cas la previsió de l'article 23 LTAIPBG, ja que es tracta d'una limitació radical del dret d'accés a la informació que ha de ser aplicada, de conformitat amb l'article 20 LTAIPBG, amb caràcter restrictiu, el què exigeix que s'apliqui a supòsits plenament subsumibles en la tipologia (accés a informació sobre comissió d'infraccions atribuïbles a persones físiques identificades) i s'eviti una aplicació extensiva a casos en què la informació sol·licitada no divulga la comissió d'infraccions administratives per part de persones físiques.

No comparteix la GAIP, per tant, el criteri expressat per l'APDCAT en el seu informe, traslladat a les parts, que considera aplicable la previsió de l'article 23 LTAIPBG també a la informació sobre possibles infraccions contingudes a les actes d'inspecció, sinó que es manté en el criteri sostingut per la Comissió des de la Resolució de la Reclamació 119/2016, amb base als arguments següents: "Aplicar un límit definit en relació amb la comissió d'infraccions a l'assenyalament d'incompliments suposa una ampliació del límit legal, contrària als principis establerts per l'article 20 LTAIPBG. Apuntar la comissió d'infraccions comporta una qualificació jurídica més intensa que la mera descripció d'incompliments. Certament, alguns incompliments poden derivar en causes per infracció, però ni és el cas de la majoria dels incompliments detectats per les inspeccions de l'ASPB, ni és quelcom automàtic, ja que la qualificació dels eventuais incompliments com a infraccions requereix l'obertura d'un procediment administratiu sancionador, diferent i separat del d'inspecció. La inspecció pot assenyalar incompliments; de fet, probablement és aquesta la seva finalitat principal; però si aquests incompliments són corregits dins del termini donat, que és el més habitual, no deriven en procediments sancionadors i, per tant, no es pot dir que estiguin relacionats amb la comissió d'infraccions. No es pot afirmar, en conseqüència, que hi hagi una relació directa majoritària o significativa entre els incompliments assenyalats per les inspeccions i l'eventual imputació d'infraccions, i per tant aquesta seria una primera raó per considerar que no hi ha base objectiva prou determinant per aplicar el límit d'accés de l'article 23 LTAIPBG.

A més a més, tampoc està clar que es compleixi l'altre requisit indicat més amunt per poder aplicar aquest límit: que a la informació sol·licitada hi hagi dades personals. La persona reclamant no demana cap dada personal, ni relativa a persones jurídiques, ni a persones físiques. Demana només l'adreça i el nom de l'establiment; no demana la identitat de la persona que n'és titular; per tant, a la informació que s'hauria de lliurar si s'estima aquesta Reclamació no hi ha d'haver la identitat de la persona titular de l'establiment, no es divulga aquesta dada personal. Certament, si hi ha algun procediment sancionador, en el marc del qual es qualifica alguna infracció administrativa, la persona eventualment responsable en serà la titular de l'establiment, i si és una persona física, caldrà protegir la seva identitat en aplicació de l'article 23 LTAIPBG; però els termes d'aquesta Reclamació no arriben tan lluny, de bon tros; en aquest procediment no es planteja la responsabilitat de ningú, no es demana la identitat de ningú. No es demanen dades personals, ni aquestes dades són identificables a partir de l'obtenció de la informació demanada”.

Per tant, discrepant del parer de l'APDCAT, vist que el seu informe no és vinculant per al sentit de la resolució de la GAIP i en concordança amb les resolucions anteriors sobre el tema, la GAIP considera que no resulta d'aplicació al cas l'article 23 LTAIPBG, ja que la persona reclamant, ni demana dades personals, ni la informació demanada és relativa a la comissió d'infraccions administratives, si es té en compte la reducció de l'objecte acceptada durant el procediment.

b) L'afectació dels interessos econòmics i comercials dels titulars

La formulació que es fa d'aquest límit en l'informe del cap del Servei de Salut és molt confusa. Diu, literalment, que l'accés “pot interferir en els possibles expedients ja que permetria la identificació dels titulars de les activitats i afectar els seus interessos econòmics i comercials”. D'una tacada, es parla d'interferències en els “possibles” expedients, i de què l'accés a la informació permetria identificar els titulars podria afectar els seus interessos econòmics i comercials.

Quant a la primera referència a l'afectació d'eventuals expedients, i a falta de majors explicacions o concrecions, s'entén que pot referir-se a l'afectació d'expedients sancionadors que encara estiguin oberts, ja que si estan tancats no se'ls pot afectar. Es tractaria, doncs, d'un supòsit d'aplicació del límit previst a l'article 21.1.b LTAIPBG, referit a la investigació d'infraccions administratives, la finalitat del qual, d'acord amb l'Informe (o Memòria) explicatiu del Conveni del Consell d'Europa sobre l'Accés als Documents Públics, és el desenvolupament eficaç i la bona finalitat dels procediments d'investigació i sanció d'infraccions, per exemple evitant que els eventuals responsables puguin fugir, o que destrueixin o alterin proves incriminatòries. A banda de què resulta improbable aquesta circumstància, tenint en compte la limitació temporal de la sol·licitud, no s'especifica ni es justifica com l'accés al resultat de la

inspecció podria afectar el procediment, perquè el resultat de la inspecció, ja produïda i recollida en una acta tancada, és perfectament coneguda per la persona titular del local, que ja en té còpia, així com per l'administració, que també en disposa, de manera que de la seva difusió no se'n desprèn cap perjudici ni en el dret de defensa en el procediment, ni en l'eficàcia de la investigació per part de l'administració.

Quant a l'eventual identificació dels titulars, no es lliga aquí amb la protecció de dades personals sinó amb l'eventual perjudici en els seus interessos econòmics o comercials, que cal suposar, a falta d'una mínima motivació o justificació expressa en l'informe, que seria ocasionada per l'efecte negatiu reputacional que pugui tenir eventualment el resultat de la inspecció en el cas que s'hagin detectat infraccions que comprometin les condicions de salubritat o higienico-sanitàries en què es produeix la venda de comestibles en aquell establiment.

El primer que cal dir en relació amb la invocació d'aquest límit relatiu als perjudicis econòmics i comercials és que està previst a la legislació estatal (article 14.1.h de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) però tanmateix no es reproduïx a la llei catalana de transparència, que és l'aplicable al cas, si bé, aquesta Comissió ve interpretant des del seu Dictamen 1/2016 que pot ser ponderat i aplicat a Catalunya per la via de l'article 21.1.f LTAIPBG, que preveu que el dret d'accés pugi ser limitat si lesiona drets privats legítims.

Doncs bé, aquesta legitimitat que ha de qualificar els drets privats que s'oposen al dret d'accés per fer-los prevalents a un dret d'accés a la informació reconegut de manera expansiva per l'article 18 LTAIPBG, és un element determinant per a l'aplicació del límit, de manera que resultaria adequat aplicar-lo si la difusió de la informació desvetllés secrets empresarials o si la informació sobre l'empresa s'utilitzés pels competidors per posicionar-se millor competitivament en detriment d'ella. En canvi, difícilment es podria justificar aplicar aquest límit perjudicant el dret d'accés si el perjudici econòmic o el dany reputacional deriva directament de la divulgació de la conducta infractora de l'empresari.

En aquest cas, a més, cal tenir en compte que la informació a lliurar, d'acord amb la reducció de l'objecte material realitzada durant la tramitació, es limita al resultat de les inspeccions, deixant-ne fora la informació sobre els eventuais sancionadors incoats o els tancaments de local imposats. Per tant, es demana saber el resultat de la inspecció, que en alguns casos comportarà la constància d'irregularitats o mancances l'existència de les quals no pot ser rebutada ni qüestionada -en la mesura en què van ser constatades a partir de l'observació directa de l'inspector i fetes constar de manera fefaent en l'acta corresponent-, però el dany reputacional derivat de la seva difusió és ínfim, tenint en compte que és informació referida als anys 2017, 2018 o el primer semestre del 2019, de la què no es pot inferir que es mantingui la

infracció, sinó que, cal pressuposar que hores d'ara ja s'haurà esmenat, si no voluntàriament, per la intervenció sancionadora i correctora de l'Ajuntament en exercici de les seves funcions de vigilància de la salut en aquests establiments.

D'altra banda, la ponderació de la protecció dels interessos econòmics i comercials invocada per l'informe del cap del Servei de Salut de l'Ajuntament de Badalona, haurà de tenir en compte, també i especialment, els interessos econòmics dels establiments que compleixen rigorosament amb els requisits normatius per a la venda d'aliments, als què la difusió del resultat favorable de la inspecció beneficia i que es veurien perjudicats amb la desestimació de l'accés.

En aquest punt, cal deixar palesa la voluntat de la Comissió de consultar i permetre participar en el procediment als gremis i organitzacions representatives de les persones físiques o jurídiques titulars dels establiments afectats per la sol·licitud, vist que el trasllat directe a cadascuna d'elles resultava inviable i inassumible, segons manifesta l'Ajuntament. Amb aquesta finalitat, la GAIP ha demanat a l'Ajuntament la identificació d'aquestes organitzacions i els ha traslladat la reclamació, emplaçant-los a fer arribar al·legacions en defensa dels drets o interessos dels seus representats. Però només s'ha rebut una al·legació, del Gremi d'Hotels de Barcelona, que no ha aportat cap element de valoració que pugui modificar el resultat de la ponderació genèrica aquí realitzada, que ni tan sols ha manifestat el seu criteri, favorable o desfavorable, a l'accés (antecedent 14).

Per tant, cal concloure que la ponderació dels interessos econòmics i comercials dels titulars dels establiments inspeccionats és divers, segons quin sigui el resultat de la inspecció, i s'ha de considerar que és més legítim el dret d'aquells que compleixen amb la normativa a què es faci públic el resultat de la inspecció, que l'interès econòmic que puguin tenir els infractors en amagar-ho, i en tot cas, la protecció dels interessos econòmics dels infractors no mereixeria millor protecció que el dret d'accés del periodista reclamant.

6. *Sobre l'interès públic en la divulgació de la informació reclamada*

Després d'analitzar els límits a l'accés que concorren en el cas, correspon ara ponderar-los amb l'interès públic que revesteix la divulgació de la informació, d'acord amb l'article 22.1 LTAIPBG.

Hi ha un interès públic inqüestionable en la protecció del dret a la informació de les persones consumidores en un àmbit tan sensible com ho és la salut alimentària. Aquest dret es protegeix garantint la difusió d'informació veraç i contrastada, i persegueix educar els consumidors perquè protegeixin la seva salut fent un consum responsable i informat dels productes alimentaris.

D'altra banda, a l'interès de la persona reclamant en obtenir la informació, considerant que és periodista, cal afegir-hi l'interès públic en la garantia del dret fonamental a obtenir i comunicar informació veraç (article 20.1.d CE).

Finalment, però no per això menys important, cal assenyalar l'interès públic en sotmetre a escrutini l'activitat administrativa en matèria de vigilància i el control sanitari dels establiments que venen o distribueixen aliments, de la mateixa manera que ho estan la resta d'àmbits d'actuació dels poders públics. No seria justificable que un àmbit de l'actuació administrativa que impacta de manera tan directa sobre l'interès general en la protecció de la salut i de les persones consumidores, com aquest, quedés exclòs de l'aplicació del marc de transparència de l'LTAIPBG, o es mantingués aliè al retiment de comptes i el control ciutadà que garanteix aquesta llei. Resulta, per tant, justificat per a la finalitat de la transparència facilitar l'accés a informació que permeti avaluar l'actuació de l'Ajuntament en l'exercici de les seves competències inspectores de vigilància i control sanitari dels establiments minoristes que venen o distribueixen aliments, d'acord amb l'article 52 de la Llei de Salut Pública 18/2009, de 22 d'octubre, i la normativa local.

7. Sobre el dret d'accés a la informació

D'acord amb l'exposat, l'estimació per acte presumpte de la sol·licitud arran de l'article 35.1 LTAIPBG no s'ha de veure restringida per l'aplicació de límits a l'accés, d'acord amb l'article 35.2 LTAIPBG, tal i com ha quedat justificat en els fonaments anteriors.

La resolució es pronuncia sobre la informació que, després de l'exercici de concreció i reducció, queda com a objecte de la reclamació: desagregadament i en relació amb cada inspecció sanitària i/o higiènica realitzada per l'Ajuntament a tota mena de locals o establiments públics de restauració o d'alimentació, o que distribueixi menjar al consumidor final, durant els anys 2017 a juny del 2019, la següent informació: tipus d'establiment, nom de l'establiment i adreça, data de la inspecció i resultat de la inspecció.

La informació s'ha de lliurar en el format sol·licitat, vist que l'Ajuntament no va resoldre motivadament indicant el canvi de format, d'acord amb l'article 36 LTAIPBG.

8. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les

seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

9. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 d'octubre de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 114/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir a la informació següent desagregada de les inspeccions sanitària i/o higiènica realitzades durant els anys 2017 a juny del 2019: tipus d'establiment, nom de l'establiment i adreça, data de la inspecció i resultat de la inspecció, en el format sol·licitat.
2. Requerir a l'Ajuntament de Badalona a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de trenta dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Badalona a informar la GAIP, dins d'aquell mateix termini, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Notificar aquesta resolució a les parts, inclòs el Gremi d'Hotels de Barcelona.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 114/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.